

Ære at fremsætte for det høje Ting, er det eneste egentlige Forslag, som er stillet af den af Nationalbanken indkaldte Valutakonference, i hvilken, som bekendt, alle vore Hovederhverv var repræsenteret, og i hvilken tillige nationaløkonomisk og anden Sagkundskab, praktisk og teoretisk, var rigeligt repræsenteret. Alene paa Grund af sin Oprindelse paakalder Lovforslaget Interesse og kræver alvorlig Overvejelse. En saadan Overvejelse har det ogsaa været Genstand for fra Regeringens Side, og vi har, da Forslaget i det væsentlige er sundt og rigtigt, ment, at vi burde gøre, hvad vi kunde, for at søge det gennemført.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa Oprettelse af en Kursegaliseringfond, en Kursudjævningsfond, og dets Formaal er kort udtrykt i Lovforslagets § 1: „Paa Foranstaltning af Staten, Nationalbanken og de fire private Hovedbanker oprettes en Kursegaliseringfond med det Formaal ved fortsat Intervention paa Valutamarkedet at søge at hindre stærke Svingninger i de daglige Noteringer og i den Udstrækning, Betingelserne herfor tilvejebringes, at medvirke til en Stigning i den danske Krones Værdi.“ Det er en Selvfølge, at ved Oprettelsen af en saadan Fond, selv om den bliver udnyttet paa den praktisk bedst mulige Maade, kan man ikke haabe at bringe den danske Krone op i Pariværdi; for at naa dette Maal, maa der ske mange andre Ting paa dette Omraade, men det, man kan haabe og vente af det, er, at det kan hindre, at den danske Krone synker under dens virkelige indre Værdi. Jeg skal tillade mig at erindre om en Udtalelse i Valutakonferencens Betænkning, en Udtalelse, som jeg tillægger overordentlig stor Vægt baade overfor Indlandet og overfor Udlandet, fordi den fremkommer støttet af alle vore Erhverv. Den Udtalelse, jeg sigter til, lyder saaledes:

„Konferencen ønsker dog at fremhæve, at bortset fra den stedfundne Nedgang i Kronens Værdi, maa Landets almindelige økonomiske Tilstand anses for at være lige saa god som ved Krigens Udbrud. Landbruget arbejder tilfredsstillende, og i de øvrige Erhverv har der i de senere Aar været en stadig stigende Beskæftigelse. Det af Konferencen nedsatte statistiske Udvalg har gennem sine Undersøgelser paavist, at Forringelsen af Landets Status overfor Udlandet gennem de sidste Aar, bortset fra Tabene ved Konjunkturkrisen, overvejende skyldes Udgifter i Anledning af de sønderjydske Landsdeles Generhver-

velse, Rekonstruktion af Husdyrbestanden, Supplering af udtømte Lagre, Genanskaffelser til Handelsflaaden o. lign. Det har i stort Omfang været muligt at afholde de hertil fornødne Udgifter af de under Kriggen indtjente Beløb, og Konferencen er derfor af den Formening, at saafremt Afholdelsen af disse ekstraordinære Udgifter nu i alt væsentligt maatte være forbi, vil der være Mulighed for i de kommende Aar at naa til en Værdiforbedring af Kronen, uden at der derved fremkaldes større samfundsmæssige Vanskeligheder, forudsat, at der overalt i Samfundet ydes de banktekniske og andre Foranstaltninger, der i denne Anledning maa træffes, den fornødne Støtte.“

Jeg kalder dette for en værdifuld Udtalelse, fordi den mere end noget andet af, hvad der er fremkommet, er i Stand til at ramme en Pæl gennem den ganske urimelige Selvbagtalelse, som vort Folk har sat i Scene nu allerede gennem længere Tid. Der har været en stærk Tilbøjelighed til at fremstille Forholdene i et Lys, som om alt var undergravet og usundt her i Landet, og som om der maatte Foranstaltninger af ukendt drastisk Art til for blot nogenlunde at genrejse vor Økonomi. Gennem den Slags Forestillinger rammes der, som jeg siger, en Pæl ved disse Udtalelser. Det er min Overbevisning, at Kronekursen selv nu efter de sidst stedfundne Fald i den udenlandske Valuta er meget under Kronens virkelige Værdi, og denne Tilstand er jo for en stor Del skabt ved Panikstemninger: virkelig Panik, kunstigt fremkaldt Panik og uberettigede Spekulationer. Den første Opgave for Kursegaliseringsfonden er da først og fremmest at modarbejde disse uheldige Bevægelser ved hensigtsmæssig Indgriben, saaledes at det for Alvor kan gaa op for Spekulationen — hvad der jo allerede til Dels synes at være gaaet op for den —, nemlig at den løber en betydelig Risiko, og at der altid er en tilstrækkelig økonomisk funderet Magt til at gribe ind derimod og hindre et Fald i Kronekursen, som ikke staar i noget Forhold til Kronens virkelige Værdi. Jeg tror, at man ved en saadan Indgriben vil være i Stand til at faa Kronekursen hævet ikke uvæsentligt op over, hvad den er nu.

Der er et andet Forhold, i hvilket Kursegaliseringsfonden kan gøre meget betydelig Gavn, nemlig ved at hindre de voldsomme Udslag i Valutanoteringerne. Disse Udslag er ganske ubetinget af det onde, og der er ingen Tvivl om, at de